

Bendt Bendtsen vil bruge pengene? Hvor mange penge vil hr. Bendt Bendtsen og hans parti faktisk lægge til den lukkede kriminalforsorg og til den åbne? Det synes jeg kunne være passende at få at vide.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jamen vi er jo simpelt hen optaget af, at der er konsekvens på det her område. Det, der sker i de lukkede fængsler med de negativt stærke fanger, vil jeg gerne sige til fru Anne Baastrup, har en meget, meget høj prioritet for Det Konservative Folkeparti.

Vi har gentagne gange i vores oplæg til finansloven og de forhandlinger, vi har om finansloven, sagt, at vi ønsker penge sat af til bygning af to fængsler for negativt stærke fanger. Dermed er ikke sagt, at hvis regeringen kommer med en ønskeseddel om at ombygge nogle af de fængsler, vi har i dag, hvad enten det gælder Horsens, Nyborg eller lignende, vil Det Konservative Folkeparti stå i vejen for det.

Jeg vil altså nok mene, at det er lige sådan at sætte det på spidsen. Vi ønsker, at negativt stærke fanger får et fængsel for sig selv, hvor de ikke ødelægger afsoningen for andre. En konsekvens af den måde, de opfører sig på, er jo, at masser af afsonere i dag må gå frivilligt i isolation, fordi de ikke kan få lov til at afsones ordentligt for de her banditter.

Derfor har vi en klar holdning, og hvis fru Anne Baastrup vil have en prioritering på det område, vil vi da gerne sige, at det vil vi gerne prioritere som nr. 1, men vi vil også gerne hjælpe til på de andre områder.

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil starte med at henvise til fru Dorte Bennedsens tale om lovsjusk. Det er altså imponerende, at Venstre og De Konservative bliver ved med at komme med det samme uden overhovedet at tage hensyn til, hvad der er sket undervejs.

SF er enig i, at kriminalforsorgen, såvel den lukkede som den fri, har brug for en gennemgribende reform. Vi skal have gjort op med det straffesystem, vi har levet med i de sidste mange hundrede år. Store anstalter, hvor mere end 100 alvorligt kriminelle mænd er stuvet sammen, er ikke et moderne svar på, hvordan vi straffer. Desværre er der i Venstres og De Konservatives forslag ikke lagt op til megen ny-

tænkning. Debatten, som burde være fremadrettet, bliver derfor tilbageskuende.

Forslaget indeholder en lang række forskellige bud på, hvordan straf skal afsones. Karakteristisk for de fleste er imidlertid, at livet skal gøres mere surt for de indsatte, uden at man overhovedet forholder sig til målet, nemlig at sikre, at de ikke begår ny kriminalitet, når de kommer ud af fængslerne. Jeg vil her henvise til, hvad ministeren sagde om fordelene ved udgang.

Lad mig nævne et eksempel: Misbrugere med narko i fængslet skal have prøveløsladelsestidspunktet udsat. Når man betænker, at ca. en tredjedel af de indsatte er stofmisbrugere, og heraf misbruger en tredjedel hash, så kan man få en fornemmelse af, at dette forslag blot er lov og orden-partiernes forsøg på at puste sig op. Hvorfor ikke i stedet stille krav om, at der skal være mulighed for narkobehandling under afsoning af straffen?

Det er skidt for de fremtidige forhandlinger om den flerårige aftale om kriminalforsorgen, som justitsministeren har bebudet, at Venstre og De Konservative i den grad hænger fast i fortidige tanker.

»Sikre fængsler« er forslagsstillernes mantra, på trods af at de ansatte, fængselsfunktionærerne, klart har sagt fra. Der er stort set ingen, der mener, at sikre fængsler er et brugbart svar. Dertil kommer, at netop de indsatte, som efter forslagsstillernes opfattelse skal sidde i sikre fængsler, normalt ikke stikker af. I den forbindelse skal man jo huske på, at kun 1 pct. af de indsatte fra de lukkede fængsler undviger, og heraf er der kun 0,1 pct., der begår kriminalitet under flugten. Det synes jeg godt den lukkede kriminalforsorg kan være stolt af, og det synes jeg Venstre og De Konservative skulle fremhæve i stedet for at hetze mod denne gruppe indsatte.

Men heldigvis har vi i kriminalforsorgen folk, der tænker fremad, og det er derfor med stor tilfredshed, at jeg har konstateret, at der nu er nedsat et udvalg, der skal se på, om de indsatte kan fordeles på de forskellige afsoningssteder på anden vis end efter nærheds- og fortyndingsprincippet. Jeg håber, at det udvalgsarbejde må føre frem til, at vi ikke fremover vil se narkomaner i de almindelige fængsler, at mennesker, der har brug for psykiatrisk behandling, kan få den på særlige institutioner, og at vi i langt højere grad kommer til at anvende alternativer til straf, for vi ved jo, at samfundstjene-